

'Bearn' canvia d'autor

Enciclopedia.cat diu que Jordi Castellanos (Tagamanent, Vallès Oriental, 1946), historiador, la literatura, és autor de *Bearn o la sala de les nines*. Llorenç Villalonga deu ser un pseudònim.

L'ample camí no és tan ample

Stendhal diu (*El roig i el negre*) que una novel·la consisteix a passejar un mirall per "une grande route", és a dir, un llarg camí, o una carretera, i, poques línies després, diu que si el mirall mostra el fang, cal acusar no pas el mirall, sinó més aviat el "gran chemin", el llarg camí, o la carretera, Ferran Toutain, en la versió de la "Biblioteca Pompeu Fabra" triada per Labutxaca, parla, el segon cop, de "l'ample camí". Ample, en francès, és *large*.

Amistat dubtosa

Carme Arenas, curadora de l'edició que l'editorial Galàxia Gutenberg ha fet de l'obra completa de Joan Salvat-Papasseit (1894-1924), diu a la revista *Lletres* que un dels tres bon amics, poetes també, que van intentar que la seva obra no anés caient en l'oblit, era Joan Teixidor. Joan Teixidor va néixer, a Olot, l'any 1913. Per tant, tenia onze anys quan va morir Salvat-Papasseit. Potser el poeta d'Olot era un dels nens de la seva escala.

Tossir no és estossegar

El DIEC2 és l'únic diccionari que manté definicions diferents per a *tossir* i *estossegar*. *Tossir*: "1 v. intr. [LC] [MD] Expel·lir d'una manera violenta i sorollosa l'aire dels pulmons. 2 v. intr. [LC] [MD] Tenir o patir tos." *Estossegar*: "v. intr. [LC] [MD] Fer moviments d'expiració convulsius, violents, sorollosos, provocats per alguna nosa o irritació de les vies respiratòries." Els lingüistes del IEC han de convocar urgentment un simposi per analitzar quines són, a través de les definicions, les diferències que existeixen entre *tossir* i *estossegar*.

Nova etapa de "Llibres a l'abast", amb títols que volen explicar el món que ens envolta

"La idea que recorre aquest assaig la resumeix el títol [*Creure en l'educació*]: el principal problema amb què es troba l'educació en els nostres dies és la falta de fe. L'educació ha perdut el nord i ha oblidat el seu objectiu fonamental: la formació de la personalitat. Una formació que correspon a la família, però també a l'escola i a la vida pública en totes les seves manifestacions. Cal tornar a creure en valors com el respecte, la convivència, l'esforç o la utilització raonable de la llibertat. I, sobretot, cal canviar de perspectiva, eliminar uns quants prejudicis, i creure's que aquests valors i aquestes actituds es poden ensenyar. No val inhibir-se de la responsabilitat educativa."

El text, sermó més acostat a les ben intencionades paraules d'un telepredicador que no pas a les idees, reflexions i anàlisis que pugui manifestar un expert en educació o un mestre –som lluny d'un Salvador Cardús (*El desconcert de l'educació*) o del Daniel Pennac de *Mal d'escola*, ara traduït per Empúries– es troba col·locat a la coberta del llibre *Creure en l'educació. L'assignatura pendent*, de Victòria Camps, professora universitària de filosofia moral i política. Amb aquest assaig, Edicions 62 engega la nova etapa de la col·lecció "Llibres a l'abast", al costat de tres títols més: *Immortals, sans i perfectes. Com la medicina canviarà les nostres vides*, de Salvador Macip, investigador mèdic; *El so de la vida. El poder de la música*, del director d'orquestra Daniel Barenboim; i *El nou paradigma dels mercats financers. Per entendre la crisi econòmica actual*, del financer George Soros. Tots quatre arriben a les llibreries aquest setembre.

Com es veu, són títols que corresponen a àmbits específics. I, a més, hi predominen les qüestions d'actualitat.

També s'hi incorporaran alguns títols del fons de la col·lecció. Els dos primers seran *Els altres catalans*, de Francesc Candel, en edició íntegra, sense els talls de la censura, i *L'art d'estimar*, d'Erich Fromm.

Les llistes de llibres més venuts en català, han constatat els directius del grup, mostren un interès divers en no-ficció, que va més enllà dels llibres d'autoajuda, i que abasten la memòria política, els temes d'interès ciutadà, la història, l'economia, l'educació, la ciència, etcètera. Això ha portat a refundar –i redissenyar– la col·lecció "Llibres a l'abast", però també a reorientar la política seguida per les col·leccions d'assaig de totes les editorials del grup, en especial les d'Empúries, Pòrtic i la col·lecció "L'arquer", de Mina. Es tracta, han dit els responsables del grup, de publicar un assaig compromès amb el nostre temps, capaç d'explicar el món que ens envolta.

Seguir l'actualitat en el camp de l'assaig, original o traduït, és el nou objectiu del Grup 62. Si en narrativa els millors títols que es publiquen pertot es tradueixen al català molt aviat, en assaig això no passa. Per superar aquesta situació deficitària, el Grup 62 fomenta aquest gènere amb criteris de qualitat, tant en la tria dels temes com dels autors. La voluntat és, han manifestat, "posar a l'abast del lector català assaigs de referència per la qualitat, la dimensió dels autors i l'oportunitat temàtica".

Coberta d'un dels primers títols de la nova etapa de "Llibres a l'abast", amb un disseny que es mantindrà fix.

Lluís Bonada